

ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ – ФАКТОР ЯКІСНОГО ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Брославська Г.М.

Комунальний заклад

«Харківська гуманітарно-педагогічна академія», м. Харків

Автор проводить дослідження розуміння та пояснення особистісно-орієнтованого навчання педагогами та психологами нашої епохи, їхнє бачення ролі цього напрямку навчальної діяльності у різних навчальних закладах освіти України. Робить спробу визначити основні елементи індивідуальної освітньої діяльності, умови досягнення викладачем поставленої мети та завдань особистісно-орієнтованого навчання під час вивчення фундаментальних дисциплін.

В основу особистісно-орієнтованого навчання покладено принципи гуманістичного напрямку філософії, психології, педагогіки, розроблені К.Роджерсом:

- індивід знаходиться в центрі уваги;
- людина сприймає навколишній світ крізь призму свого ставлення та розуміння;
- індивід прагне до самопізнання та самореалізації, має здатність до самовдосконалення;
- взаєморозуміння, яке необхідне для розвитку, може бути досягнене тільки в результаті спілкування; самовдосконалення може проходити тільки у взаємодії з навколишнім світом, з іншими людьми.

Під час здійснення особистісно-орієнтованого навчання викладачі ВУЗу, які є безпосередніми організаторами навчально-виховного процесу повинні творчо використовувати сучасні прогресивні форми і методи, адекватні особливостям і потребам студентів.

Педагог не повинен забувати, що будь-яка молода людина перебуває в діалозі зі своїми сучасниками, світом, власним "Я", тому постає необхідність вибирати засоби впливу на студента залежно від його рівня підготовки, наявності знань, вмінь і навичок з тієї чи іншої навчальної дисципліни та його психологічних особливостей.

Автор вказує на перешкоди, які заважають впровадженню в педагогічну практику особистісно-орієнтованої технології, а саме:

- 1) недостатність інформації в студентів про себе і свої можливості, недооцінка свого інтелектуального, емоційного та вольового потенціалу;
- 2) незрозумілість проблем, що стоять перед студентом та його майбутнім;
- 3) небажання педагогів змінювати традиційну методику викладання.